

Risale-i Nur eserlerinde “Haşir” ispatlanıyor

Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından da basılmış olan günümüzün önemli Kur'an Tefsirlerinden Risale-i Nur külliyatında yer alan eserlerde Haşir (yeniden dirilme) ispatlanıyor.

Asrımızın din âlimlerinden Bediüzzaman Said Nursi, Risale-i

Nur Külliyatı'nın çeşitli yerlerinde

Haşri ispatlıyor.

Sözler adlı eserin 10. Söz ve 29. söz bölümlerinde geniş olarak ölümden sonra yeniden dirilmenin ispatı yapılıyor.

Bediüzzaman Hazretleri Haşir'le ilgili şunları söylüyor:

“Eğer haşrin gelmesini gelecek baharın gelmesi gibi kat'î bir sûrette anlamak istersen, haşre dair Onuncu Söz ile Yirmi Dokuzuncu Söze dikkatle bak, gör. Eğer baharın gelmesi gibi inanmazsan, gel, parmağını gözüme sok!”

HAŞİRİ İSPATLAYAN RİSALE-İ NUR BÖLÜMLERİ

10. SÖZ HAŞİR RİSALESİ'NİN TAMAMI PDF İNDİR

HAŞİR-RİSALESİİndir

29. SÖZ (BEKA-İ RUH ve MELAIKE VE HAŞRE DAİR) RİSALE'NİN TAMAMI PDF İNDİR

29.-SÖZİndir

HAŞİR RİSALESİ'NDEN BİR BÖLÜM: HAŞRE MANİ HİÇBİRŞEY YOKTUR

Elhasıl: Haşre mâni hiçbir şey yoktur. Muktazî ise, herşeydir.

Evet, mahşer-i acaip olan şu koca arzı, âdi bir hayvan gibi imâte ve ihyâ eden ve beşer ve hayvana hoş bir beşik, güzel bir gemi yapan ve güneşi onlara şu misafirhanede ışık verici ve ısındırıcı bir lâmba eden, seyyârâtı meleklerine tayyare yapan bir Zâtın, bu derece muhteşem ve sermedî Rububiyeti ve bu derece muazzam ve muhîr hâkimiyeti, elbette, yalnız böyle geçici, devamsız, bîkarar, ehemmiyetsiz, mütegayyir, bekâsız, nâkıs, tekemmülsüz umûr-u dünya üzerinde kurulmaz ve durmaz. Demek, Ona şayeste, daimî, berkarar, zevâlsiz, muhteşem bir diyar-ı âhar var, başka bâki bir memleketi vardır. Bizi onun için çalıştırır. Oraya davet eder. Ve oraya nakledeceğine, zahirden hakikate geçen ve kurb-u huzuruna müşerref olan bütün ervâh-ı neyyire ashâbı, bütün kulûb-u münevvere aktâbı, bütün ukul-u nuraniye erbâbı şehadet ediyorlar ve bir mükâfat ve mücazat ihzar ettiğini müttefikan haber veriyorlar ve mükerreren pek kuvvetli vaad ve pek şiddetli tehdit eder, naklederler.

Hulfü'l-vaad ise, hem zillet, hem tezellüldür; hiçbir cihetle celâl-i kudsiyetine yanaşamaz. Hulfü'l-vaîd ise, ya aftan, ya aczden gelir. Halbuki küfür cinayet-i mutlakadır; **HAŞİYE-1** affa kabil değil. Kadîr-i Mutlak ise, aczden münezzeh ve mukaddestir.

Şahitler, muhbirler

ise, mesleklerinde, meşreplerinde, mezheplerinde muhtelif oldukları halde, kemâl-i ittifakla

şu meselenin esasında müttehiddirler. Kesretçe tevatür derecesindedirler.

Keyfiyetçe icmâ kuvvetindedirler. Mevkice

herbiri nev-i beşerin bir yıldızı, bir taifenin gözü, bir milletin azizidirler.

Ehemmiyetçe şu meselede hem ehl-i ihtisas,

hem ehl-i ispattırlar. Halbuki bir fende

veya bir san'atta iki ehl-i ihtisas,

binler başkalara müreccahtırlar ve ihbarda iki müsbit,

binler nâfîlere tercih edilir.

Meselâ, Ramazan hilâlinin

sübutunu

ihbar eden iki adam, binler münkirlerin

inkârlarını hiçe atarlar.

Elhasıl, dünyada bundan daha doğru bir haber, daha sağlam bir dâvâ, daha zahir bir hakikat olamaz. Demek, şüphesiz dünya bir mezraadır. Mahşer ise bir beyderdir, harmandır. Cennet, Cehennem ise birer mahzendir.

HAŞİYE-1 Evet, küfür, mevcudatın kıymetini iskat ve mânâsızlıkla itham ettiğinden, bütün kâinata karşı bir tahkir ve mevcudat âyinelerinde cilve-i Esmâyı inkâr olduğundan, bütün esmâ-i İlâhiyeye karşı bir tezyif ve mevcudatın vahdâniyete olan şهادetlerini reddettiğinden, bütün mahlûkata karşı bir tekzip olduğundan, istidad-ı insanîyi öyle ifsad eder ki, salâh ve hayrı kabule liyakati kalmaz. Hem bir zulm-ü azîmdir ki, umum mahlûkatın ve bütün esmâ-i İlâhiyenin hukukuna bir tecavüzdür. İşte şu hukukun muhafazası ve nefis-i kâfir hayra kabiliyetsizliği, küfrün adem-i affını iktiza eder.□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ “Muhakkak ki şirk pek büyük bir zulümdür.” Lokman Sûresi, 31:13 şu mânâyı ifade eder.